

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul VII Ecumenic

Cuvânt la Evanghelia Duminicii — Sfântul Vasile cel Mare

Sfântul Apostol Luca

Din cuprins:

- ◆ Mari personalități din Vechiul și Noul Testament 2
- ◆ Semănătorul de Gheorghe Barbu 3
- ◆ Iășul în haină de sărbătoare 3-4

“Eu cunosc pe ale Mele și ale Mele Mă cunosc” (Ioan 10, 14). Ereticul a răpit aceste cuvinte pentru făurirea hulei lui. Ereticul spune: “Iată, Domnul a spus: “*Cele ale Mele Mă cunosc și cunosc pe ale Mele*”! Ce înțeles are cuvântul a cunoaște? Se înțelege, oare, prin acest cuvânt că putem cunoaște ființa lui Dumnezeu? Că putem măsura măreția Lui? Acea înțelegi despre Dumnezeire, ceea ce afirmi, în îndrăzneala ta, că cunoști? Nu înțelegi, oare, care este măsura cunoașterii noastre despre Dumnezeu din cele spuse de Domnul puțin mai jos? Ce cunoaștem despre Dumnezeu? “*Oile Mele*, spune Domnul, *ascultă glasul Meu*” (Ioan 10, 27). Iată cum se cunoaște Dumnezeu! Din ascultarea poruncilor Lui; din săvârșirea poruncilor pe care le-am auzit. Cunoașterea lui Dumne-

zeu e aceasta: păzirea poruncilor lui Dumnezeu - Cum?

Cunoașterea lui Dumnezeu nu este cercetarea cu de-amănuntul a ființei lui Dumnezeu? Nu este căutarea și cercetarea celor mai presus de lume? Nu este cugetarea despre cele nevăzute? “*Cele ale Mele Mă cunosc și le cunosc pe ale Mele*”.

- Ți-e de ajuns să știi că Hristos este păstor bun (Ioan 10, 11), că Și-a pus sufletul Său pentru oi (Ioan 10, 15). Aceste margini le are cunoașterea lui Dumnezeu, care este măsura Lui, în ce fel este ființa Lui și altele asemenea este primejdios pentru cel ce întreabă și cu neputință de răspuns pentru cel întrebat. Tăcerea este leacul unor astfel de întrebări.

Domnul a spus: “*Oile Mele ascultă glasul*

Meu” (Ioan 10, 27); n-a spus: “*Oile Mele caută*”, a spus: “*Sunt ascultătoare, nu sunt cărtitoare*”. Ai auzit pe Fiul! Nu mai discuta meșteșugit cu privire la chipul nașterii Fiului, nu atribui cauze celor necauzate și nu despărți prin schismă ce este unit! Pentru a pune capăt acestor întrebări, evanghelistul, cu mult înainte, ți-a pus o temelie de nezdruncinat. Ai auzit mai înainte și auzi și acum! Evanghelistul a spus: “*La început era Cuvântul*” (Ioan 1, 1), ca să nu socoți că Fiul este o odraslă omenească, venită din neființă. A spus: “*Cuvânt*” din pricina caracterului nepătimitor al nașterii Sale; a spus: “*era*” din pricină că este mai presus de timp; a spus: “*început*”, ca să unești pe Cel născut cu Tatăl. (Sf. Vasile cel Mare, *Omilii și cuvântări*)

Evanghelia duminicii — Pilda Semănătorului (Luca VIII, 5-15)

5. Ieșit-a semănătorul să semene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă drum și a fost călcată cu picioarele și păsările cerului au mâncat-o.
6. Și alta a căzut pe piatră, și, răsărind, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală.
7. Și alta a căzut între spini și spinii, crescând cu ea, au înăbușit-o.
8. Și alta a căzut pe pământul cel bun și, crescând, a făcut rod însutit. Acestea zicând, striga: Cine are urechi de auzit să audă.
9. Și ucenicii Lui Îl întrebau: Ce înseamnă

pilda aceasta?

10. El a zis: Vouă vă este dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu, iar celorlalți în pilde, ca, văzând, să nu vadă și, auzind, să nu înțeleagă.

11. Iar pilda acesta înseamnă: Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.

12. Iar cea de lângă drum sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, ca nu cumva, crezând, să se mântuiască.

13. Iar cea de pe piatră sunt aceia care,

auzind cuvântul, îl primesc cu bucurie, dar aceștia nu au rădăcină; ei cred până la o vreme, iar la vreme de încercare se leapadă.

14. Cea căzută între spini sunt cei ce aud cuvântul, dar umblând cu grijile și cu bogăția și cu plăcerile vieții, se înăbușă și nu rodesc.

15. Iar cea de pe pământ bun sunt cei ce, cu inimă curată și bună, aud cuvântul îl păstrează și rodesc întru răbdare.

Miercuri, 18 octombrie:
Pomenirea Sfântului Apostol și
Evanghelist Luca

Originar din Antiohia Siriei, Sfântul Apostol Luca avea o cultură generală bogată, fiind înzestrat cu darul scrierii în care a manifestat o tehnică cu totul deosebită. Călătorise mult prin Asia și prin Europa. Studiase medicina și profesia de medic. Făcând parte din ceata celor șaptezeci de

ucenici aleși de Iisus, s-a atașat de la început de învățătura Lui.

Biografia Sfântului Evanghelist Luca, destul de sumară, poate fi totuși reconstituită atât cu ajutorul câtorva texte din Noul Testament, cât și prin mărturia unor Sfinți Părinți răsăriteni care au preluat tradiția Bisericii primare.

Luca și Cleopa sunt cei doi călători cărora, pe drumul Emausului, li s-a arătat Iisus

după Înviere (Luca 24; 13, 18, 19)

Numele celui alt tânăr care călătorea spre Emaus nu este menționat, dar o puternică tradiție creștină îl atestă pe însuși Evanghelistul Luca, singurul care relatează acest episod celebru cu măiestrie, finețe și profunzime. Se mai știe că în anul 44 d. Hr., Luca făcea parte din comunitatea creștină din Antiohia

◆ **"Cuvintele
îndeamnă,
exemplele
atrag"**

◆ **"Inutile sunt
eforturile
oamenilor
când nu sunt
binecuvântat
e de
Dumnezeu"**

Proverbe slovace

Siriei, el fiind un produs al lumii elenistice, atât de înfloritoare în Asia Mică. Se dovedește a fi un intelectual marcant, care gândește și scrie grecește, într-o limbă literară de excepție, neegalată de nici un alt autor nou testamentar, cu excepția Sfântului Apostol Pavel, în Epistola către Evrei.

După convertirea celui

ce avea să devină Apostolul Pavel, Luca se atașează de el, devenindu-i colaborator apropiat. De altfel, Sf. Ap. Pavel îl menționează în epistolele sale ca pe unul dintre cei mai devotați Ucenici, care l-au și însoțit atât în călătoriile misionare, cât și în timpul celor

două captivități la Roma.

Deși Luca era medic profesionist, o mărturie din sec. al VI-lea îl atestă ca fiind și pictor de mare talent, el fiind autorul primului portret icoană al Maicii Domnului. Unii exegeți sunt de părere că Luca

și-ar fi scris Evanghelia în anii 70-80 d. Hr., dar în mod greșit, întrucât datele existente o plasează în jurul anilor 62-65 d. Hr., fiind scrisă la Roma. Cele două scrieri, Evanghelia și Faptele Apostolilor au fost adresate unui mare patrician roman — Teofil, proaspăt convertit la creștinism. Prin intermediul celor două scrieri, Luca îi oferă o "viață" a Mântuitorului Iisus, la nivelul exigențelor

unui intelectual de mare clasă. Privit din cele două scrieri, Luca poate fi considerat pe drept cuvânt și primul istoric al Noului Testament. Luca își adună documentele, le cercetează astfel încât reușește să scrie o istorie sfântă.

Luca a dat dovadă de mult discernământ în încercarea de a folosi izvoarele scrise și orale, așa cum i-au fost comunicate informațiile de către martori credibili. Totodată marchează foarte bine contextual istoric în care s-au încadrat evenimen-

tele descrise, argumentând: *"Pentru că mulți au încercat să alcătuiască o istorisire a faptelor ce s-au adevărit printre noi, așa cum ni le-au predat cei care dintru-nceput le-au văzut și au fost slujitori ai Cuvântului, tot astfel și eu, după ce pe toate le-am urmărit de la-nceput cu demănușul, m-am gândit că e bine să ți le scriu pe rând, Preaputernice Teofile, pentru ca tu să cunoști temeinicia învă-*

țăturilor pe care le-ai pe cruce pentru vrăjmașii Săi. Toate primit” (Luca 1, 1-4) aceste aspecte au făcut ca Luca să

“Doctorul cel iubit” este fie numit “Evanghelistul Îndurării”. Se spune despre el că ar fi picat chipul Fecioarei cu Pruncul Iisus, chipul Mântuitorului, al celor doi mari apostoli Petru și Pavel și încă alte două icoane ale Maicii Domnului, pe care i le-a adus, iar ea, văzând acele chipuri ale sale, a zis: “Darul Celui ce S-a născut din mine și al meu să fie cu icoanele acestea”. Aria propovăduirii lui Luca se smerește, rugăciunea de a fost destul de întinsă, începând de

la Ierusalim și trecând prin Asia Mică, Italia, Galia, Dalmația, Macedonia, Tebaida Egiptului și ajungând până în Ahaia-Macedonia. În anul 378, osemintele sale au fost duse la Constantinopol și Tebaida așezate în Biserica “Sfinții Apostoli”. Este prăznuit în ziua de 18 octombrie precum și la 4 ianuarie, o dată cu soborul celor șaptezeci.

Vasilica Onofrei

Semănătorul de Gheorghe Barbu

Când s-a strâns o gloată mare să-L asculte tot poporul, El le-a spus o pildă-n care îi slujea Semănătorul.

Acesta, a venit în lume ca să dea prin sol samântă, Iar apoi cum poate anume să obțină biruință.

Însă-acea samântă bună mult prilej le-a oferit, Să le spună cum se-adună Din pamântul – diferit.

Dar samânta roditoare ce-a fost lumii dăruită, N-a prea fost foloșitoare fiind țarina-mpărțită.

Cea căzută lângă drum ca să poată să răsară, Nu se poate căci acum e la păsări – necesară.

Cea căzută doar pe stâncă nu putuse ca să crească, Căci așa nu poate, încă pe o stâncă să rodească.

Cea căzută printre spini, n-a putut prea mult să țină, Prin arțari și mărăcini, s-a ivit în ea, neghină.

Dar, pe lângă toate-acestea este sol ce-i bun de rod, Ca să-mpartă-n lume vestea să trezească mult norod.

Să le spună de-o Samântă ce-a venit la noi din cer, Ca să crească în credință toți acei ce trec și pier. Amin.

◆ **Joi, 12 octombrie,** s-a desfășurat scoaterea în procesiune a moaștelor Sfintei Cuvioase Parascheva, în jurul Catedralei Mitropolitane și depunerea lor pe esplanada Catedralei spre a fi venerate de credincioși.

◆ **În seara zilei de 12 octombrie,** au sosit la

cu puțință. La Eghina mai trăiesc bătrâni greci care l-au cunoscut, care i-au ascultat vocea blândă și sfaturile înțelepte. E un sfânt taumaturg, vindecător al celei mai cumplite boli cunoscute până acum: cancerul. Prima minune a Cuviosului Nectarie a fost săvârșită imediat după obștescul său sfârșit. Maicile de la Eghina, venite la spital să pregătească trupul neînsuflit al Sfântului, i-au scos vesta de lână cu care era îmbrăcat și, ca din întâmplare, au pus-o pe patul vecin,

Iași în haină de sărbătoare

Iași moaștele Sfântului Nectarie, vindecătorul de boli. Ele au fost aduse de la Eghina, în fruntea delegației Bisericii Ortodoxe din Grecia aflându-se IPS Mitropolit Efrem, precum și maica stareță Teodosia, fiind depuse pentru început în Paraclisul din Reședința Mitropolitană din Iași. Credincioșii care au participat în acest an la manifestările religioase de

unde zăcea un paralytic. O simplă atingere a hainelor a fost de-ajuns ca sârmanul bolnav să se ridice din patul de suferință și să meargă spre uimirea deplină a celor de față și a

la Iași prilejuite de sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva s-au putut astfel închina moaștelor Sfântului Nectarie Taumaturgul, care se păstrează în Grecia., la Eghina. Despre Cuviosul Nectarie s-au scris zeci și zeci de cărți. Mutat la cele cerești în 1920, a fost canonizat de curând. E un sfânt contemporan nou. E un sfânt pe urmele căruia călcăm la modul cel mai concret și și mai adevărat cu

medicilor, care nu-i mai dădeau nici cea mai mică șansă de îndreptare. În câțiva ani, s-au adunat peste 600 de mărturii, lesne de verificat prin analize și acte doveditoare, despre minunile Sfântului. Moaștele sale, găsite întregi și plăcut mirositoare și după 30 de ani, împlinesc necontenit vindecări incredibile, după râvna și credința fiecărui bolnav.

Apropiată veacului nostru, viața Sfântului aproape că nu mai are nici un ascunziș. S-a născut la 1846, în Silivria din Tracia Greciei. Se trăgea dintr-o familie săracă, de oameni

simpli, dar credincioși. Strâmtorât material, a intrat ucenic la un negustor de tutun, robotind toată ziua în haine ponosite și adeseori desculț, pentru o porție de mâncare și un acoperiș deasupra capului. Râvnitor în credință și cu o inocență îngerească, a început să scrie pe bucățelele de hârtie ce însoțeau pungulițele de tutun cuvinte din Evanghelie și scurte învățături despre păcatul fumatului. Mai mult chiar, într-o zi, a simțit nevoia să discute cu Dumnezeu și I-a trimis o scrisoare plină de candoare copilărească pe care a pus ca adresă doar atât: „Domnului Iisus Hristos, către Cer”. Întâmplător sau nu, scrisoarea a ajuns la un negustor vecin care, uimit de credința copilului, a început să-i răspundă și să-i împlinească micile dorințe: o haină, o carte, o pereche de papuci. Este lesne de imaginat bucuria băiețelului de doar 14 ani. Avea dovada că Dumnezeu era viu

Nașterea Maicii Domnului, Sfântul Prooroc Ilie și Cuviosul Nectarie. Părintele Petrică Lehaci, preotul paroh, a arătat că acest al treilea hram a fost pus la inițiativa IPS Daniel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, chiar în ziua sfințirii locului pentru construcția noii biserici, la 9 septembrie 1995.*

După cei zece ani ce au trecut de la punerea pietrei de temelie, biserica închinată Sfântului Nectarie este aproape finalizată. Prin dimensiunile sale impresio-nante, 50 m lungime, 23 m lățime și 50 m înălțime, este considerată cea mai mare biserică de parohie din oraș și una dintre cele mai mari biserici parohiale din țară.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilița Onofrei, tel. 0741 706 602

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

și adevărat, răspundea la scrisori și răsplătea orice rugăciune. Sfânta lui naivitate avea să-l însoțească toată viața, el neîncetând să-I scrie neconținut în gând lui Hristos și să-I mărturisească toate greutățile vieții. Chiar și atunci când va ajunge episcop și va fi alungat din Alexandria, în urma unor cumplite uneltiri, Sfântul nu se va lepăda niciodată de bunătatea lui copilărească și de dragostea pentru aproapele. Despre viața lui s-au scris cărți și minunate romane biografice - o viață grea și plină de suferințe, provocate de invidia și răutatea celor din jur. Din toate, rămân scrierile și ctitoriile sale (mai ales Mănăstirea de maici de la Eghina), învățăturile și numeroasele minuni pe care le-a săvârșit fără conținere, în timpul vieții și, mai ales, după mutarea lui la cele cerești.

Iașul în haină de sărbătoare

◆ *Vineri, 13 octombrie*, un sobor de ierarhi și peste 80 de preoți, alături de mii de pelerini, a însoțit raclele Cuvioasei Parascheva și Sfântului Nectarie într-o procesiune

Raclele au fost așezate sub un baldachin special amenejat pe esplanada din fața Catedralei, pentru a fienerate de pelerini.

◆ *Sâmbătă, 14 octombrie*, de sărbătoarea Sfintei Cuvioase Parascheva s-a oficiat în Catedrala mitropolitană Sfânta Liturghie, cu participarea unui mare număr de ierarhi români, a IPS Efrem, mitropolit de Ydra, Spetses și Eghina, în prezența a numeroase personalități culturale și politice românești și a Președintelui României, venit la Iași special pentru această manifestare.

◆ *Astăzi, duminică 15 octombrie*, începând cu orele 10,00 moaștele Sfântului Nectarie de Eghina vor fi purtate în procesiune la biserica cu hramul „Sfântul Nectarie”, din cartierul ieșean Alexandru cel Bun. La ora 10.30, va avea loc sfințirea altarului acestei biserici, care are trei hramuri:

Desigur, dimensiunile reflectă în primul rând necesitățile liturgice și pastorale ținând cont de numărul mare de credincioși arondați acestei parohii, Mărturisește părintele paroh Petrică Lehaci: „Dacă proiectul ar fi fost unul mai modest ca dimensiuni, probabil că biserica ar fi fost finalizată mult mai devreme, dar ar fi fost neîncăpătoare pentru credincioșii care doresc să participe la sfintele slujbe oficiate în această biserică”. Credincioșii din Iași precum și pelerinii veniți în aceste zile se vor putea închina moaștelor Sfântului Nectarie care vor rămâne în această biserică până luni, 16 octombrie când, la orele 16,00 se va desfășura procesiunea de plecare a moaștelor Sfântului Nectarie de la parohia „Sfântul Nectarie” din Iași către Galați (Episcopia Dunării de Jos).

* Informațiile sunt preluate din ediția specială a revistei acestei parohii, „Credința ziditoare”.

◆ *Tot astăzi, duminică*, la orele 18.00, va avea loc procesiunea de reintroducere a moaștelor Sfintei Cuvioase Parascheva în Catedrala mitropolitană din Iași.

◆ Ne-a ajutat Dumnezeu ca și în acest an să putem organiza o acțiune filantropică destinată pelerinilor ce așteptau la rând pentru a venera moaștele. Astfel, cu ajutorul mai multor familii și a unui mare număr de tineri care ne-au sprijinit, am reușit să oferim creștinilor circa 150 de pachete cu sărmăluțe, 200 pachete cu dulciuri, 100 pachetele cu tartine, precum și pâine, ceai, cafea etc., distribuite direct celor aflați la rând.

Le mulțumim pe această cale tuturor pentru bunăvoința și ajutorul acordat în desfășurarea acestei acțiuni și suntem încredințați că gestul lor a fost bineplăcut Sfintei Parascheva.